

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoE/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6815203457
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6815203457.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, vo veci exekúcie: v exekučnej veci oprávneného: P., s.r.o., C.: XX XXX XXX, sídlom P. XX, V., zast. advokátom L.. Martinom Máčajom, advokátom so sídlom AK v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: U. X., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX T. X. XX, o vymoženie 1.768,16 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60, pod. sp. zn. EX 22591/15, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca zo dňa 22. 6. 2017, č. k.: 6Er/587/2015 - 20, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že „I. Súd exekučné konanie vedené súdnym exekútorom L.. E. M., P. pod sp. zn. EX 22591/15 zastavuje. II. O trovách exekučného konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia.“
2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 14. 05. 2015 bol súdu doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 14. 03. 2015. Spolu s návrhom bol súdu doručený exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 01341/09 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761 (ustanoveným rozhodcom L.. U. Rašlom) dňa 07. 08. 2009. Exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 1774,16 EUR , úrok z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 1553,52 EUR od 21.10.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 370,40 EUR.
3. Okresný súd zistil, že na Okresnom súde Revúca bolo právoplatne skončené exekučné konanie vedené na podklade predloženého rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. sp. zn. SR 01341/09 zo dňa 07.08.2009. Predmetné exekučné konanie bolo vedené súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 10115/09, sp. zn. súdneho spisu 6Er/889/2009.
4. Zo spisu 6Er/889/2009 mal preukázané, že v danej veci Stály rozhodcovský súd predložil súdu zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 07. 08. 2008 (ďalej len zmluva o úvere) a Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú jej súčasťou. Súd uznesením č. k. 6Er/889/2009-45 zo dňa 11.05.2012 predmetnú exekúciu zastavil (výrok I. uznesenia) a rozhodol o trovách exekúcie súdneho exekútora (výrok II. uznesenia). Súd po preskúmaní rozhodcovskej doložky (čl. 17 Všeobecných obchodných podmienok), na podklade ktorej bol vydaný exekučný titul, dospel k záveru, že tento bol vydaný v rozpore so zákonom na základe neplatného ustanovenia zmluvy o úvere. Predmetný rozhodcovský rozsudok teda predstavuje nulitný právny akt, ktorý nemožno vykonať (§ 57 ods. 1, písm. a/ Exekučného poriadku). Vzhľadom na uvedené dôvody súd považoval exekučný titul za nevykonateľný. Uznesenie tunajšieho súdu č. k. 6Er/889/2009-45 zo dňa 11.05.2012 nadobudlo právoplatnosť dňom 14.11.2012.
5. Okresný súd dospel k záveru, že rozhodnutiu bráni prekážka veci rozhodnutej, ktorá je legislatívne vyjadrená v ustanovení § 230 CSP sa uplatňuje aj v exekučnom konaní. Podľa daného ustanovenia len

čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa vec prejednávať znova. Poukázal na záver rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 3Obdo/51/2008 zo dňa 02. 11. 2010, pričom v exekučnom konaní platí, že o prekážke veci právoplatne rozhodnutej (§ 230 CSP), možno z hľadiska obsahu pojmu „totožná vec“ hovoriť vtedy, pokiaľ je navrhovaná exekúcia na totožný predmet exekúcie (majetok povinného) vo vzťahu medzi tými istými účastníkmi a pre rovnakú pohľadávku. Pokiaľ je podaný opakovaný návrh na vykonanie exekúcie opierajúci sa o rovnaký exekučný titul, na podklade ktorého už bolo skoršie exekučné konanie vedené voči totožnému povinnému na vymoženie rovnakej pohľadávky, zastavené po právoplatnom zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a to z dôvodu, že exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom, exekučný súd je povinný opätovne iniciované exekučné konanie zastaviť pre nedostatok podmienok konania - prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

6. Oprávnený navrhol vykonanie predmetnej exekúcie, i exekúcie vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 6Er/889/2009, na základe totožného exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s. sp. zn. SR XXXXX/XX zo dňa 07. 08. 2009. Vo veci 6Er/889/2009 bola exekúcia zastavená. Rozhodnutie vo veci nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2012. V predmetnej veci sp. zn. 6Er/587/2015 sa jedná o exekúciu tých istých účastníkov konania s rovnakým predmetom konania - vymoženie rovnakej pohľadávky priznanej rovnakým exekučným titulom. Vzhľadom k tomu, že exekúcia vedená na okresnom súde pod sp. zn. 6Er/889/2009 sa týka rovnakých účastníkov konania ako predmetná exekúcia 6Er/587/2015 a predmetom oboch exekúcií bolo vymoženie rovnakej pohľadávky priznanej rovnakým exekučným titulom, pričom exekúcia sp. zn. 6Er/889/2009 bola právoplatne skončená- zastavená nakoľko rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade zmluvy obsahujúcej neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda je nulitným právnym aktom, je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Preto podľa § 161 ods. 2 CSP exekučné konanie zastavil.

7. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal rozsiahle odvolanie oprávnený s dátumom vyhotovenia 11. 10. 2017. Uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), d), f) CSP. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Namietal, že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci, boli porušené jeho procesné práva, konanie má inú vadu a taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. S poukazom na ust. § 470 CSP namietal, že napadnuté uznesenie, ktorého sa vec týka, bolo vydané pred 1. júlom 2016, pričom poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 10. 7. 2013, sp. zn. II. ÚS 499/2012-47. Namietal, že súd pri posudzovaní platnosti rozhodcovskej doložky nevychádzal len z obsahu rozhodcovského rozsudku. Odvolanie taktiež podal z dôvodu, že nesprávnym procesným postupom mu bolo znemožnené uskutočňovať patriace mu procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP). Exekučný súd neumožnil účastníkom exekučného konania, osobitne nie oprávnenému viesť kontradiktórne konanie, nemal možnosť predniesť svoju argumentáciu a vyjadriť sa k argumentácii povinného s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie, preto exekučné konanie je tak poznačené závažnými procesnými nedostatkami.

9. Namietal, že súd založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizoval úplný judičiálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu. Nesprávnou aplikáciou § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu.

10. „Súd prvého stupňa“ porušil svojím rozhodnutím vydaným bez zreteľa na zákonné pravidlo obsiahnuté v ustanovení § 58 ods. 2 Exekučného poriadku, tj. rozhodnutím, ktoré v konečnom dôsledku vyvolalo účinok zastavenia exekučného konania a založil prekážku veci rozhodnutej bez možnosti ústneho pojednávania, právo sťažovateľa na súdnu ochranu. Súd nevytýčil ústne pojednávanie, aj keď to podľa zákona bol povinný urobiť. Exekučný súd konal pri revízii rozsudku rozhodcovského súdu mimo rámec zverenej právomoci, porušil princíp legality, ako aj zásadu začatie konania na návrh (v danom prípade neexistovalo zákonom stanovené oprávnenie adresované súdu na začatie konania z úradnej povinnosti).

11. Poukázal na Ústavu Slovenskej republiky čl. 12 ods. 2 ustanovujúcu všeobecný zákaz diskriminácie, pretože exekučný súd zaobchádzal odlišne so žalovaným a oprávneným. Exekučný súd použil dôvod iného postavenia v súvislosti s postavením žalobcu (oprávneného) ako podnikateľského subjektu, a pre toto jeho iné postavenie ho vylúčil z možnosti zhmotnenia akejkoľvek majetkovej hodnoty. Namietal porušenie zásady rovnosti zbraní.

12. Taktiež namietal, že exekučný súd neaplikoval na zistený skutkový stav relevantnú právnu normu, ktorou bolo ustanovenie § 40 a § 43 zákona č. 244/2002 Z. z. a aplikované právne normy - ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 2 citovaného zákona interpretoval ústavne nesúladným spôsobom, vydal rozhodnutie bez aplikácie relevantnej právnej normy.

13. Súd bez toho, aby vypočul oprávneného, rozhodol o jeho právnom postavení výrokom o zastavení exekúcie. Namietal nemožnosť reagovať na akékoľvek tvrdenia, argumenty a dôkazy, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie exekučného súdu. Postup, ktorý zvolil exekučný súd, dáva nezákonne povinnému dodatočnú príležitosť na to, aby bez existencie akýchkoľvek obáv z reakcie oprávneného došlo k zmareniu exekúcie. Súdne konanie neprebiehala v duchu práva na spravodlivý proces.

14. Oprávnený ako účastník konania nebol oboznámený s tým, že exekučný súd vedie konanie, v ktorom opätovne rozhoduje o jeho právach, a to v súvislosti s úplnou revíziou rozsudku rozhodcovského súdu, nebol oboznámený s obsahom dôkazov, argumentov a tvrdení. Exekučný súd napadnutým rozhodnutím vylúčil akúkoľvek možnosť podania opravného prostriedku vo vzťahu k meritu veci a úplným uskutočnením judičiálneho procesu v podmienkach exekučného konania tak porušil zásadu dvojinstančnosti súdneho konania.

15. Namietal, že exekučný súd rozhodol v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na to, že súd v napadnutom rozhodnutí uvádza, že rozhodcovská doložka, ktorá založila právomoc rozhodcovského súdu, je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi a že jej výkon je konanie v rozpore s dobrými mravmi. Exekučný súd je však podľa § 45 ods. 1 písm. c) ZoRK oprávnený skúmať len to, či plnenie priznané rozhodcovským rozsudkom je v súlade s dobrými mravmi. Nesúhlasil s právnym posúdením zmluvy o úvere ako zmluvy o spotrebnom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Tiež poukázal na nesprávne posúdenie primeranosti úrokov z omeškania.

16. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario) napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP .

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho závermi, preto sa obmedzí len na zdôraznenie správnosti daného rozhodnutia vo vzťahu k namietaným otázkam uvedeným žalobcami v odvolaní.

20. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že napadnutým uznesením okresný súd zastavil exekučné konanie pre prekážku veci rozhodnutej, keď svoje rozhodnutie náležite odôvodnil vo svojom rozhodnutí s poukazom na ustanovenie § 161 ods. 2 CSP a zároveň uviedol konkrétne zistenia, z ktorých vyplynulo záver súdu. Z napadnutého rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že na základe exekučného titulu bol opätovne podaný návrh na vykonanie exekúcie, pričom odvolaciemu súdu v nie je zrejmé, prečo k tomu došlo.

21. Z obsahu spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Er/889/2009 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Ph.D. požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (sp. zn. EX 10115/09) podaním zo dňa 21. 10. 2009. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že bola spísaná zápisnica pred týmto súdnym exekútorom dňa 6. 10. 2009 za prítomnosti splnomocneného zástupcu oprávneného JUDr. Martina Máčaja, konateľa AK.

22. Ako správne konštatoval okresný súd, exekúcia bola zastavená uznesením Okresného súdu Revúca zo dňa 11. mája 2012, č. k. 6 Er/889/2009-45. Toto rozhodnutie bolo pri zachovaní dvojinstančnosti preskúmané odvolacím súdom na základe podaného odvolania oprávneným, keď odvolací súd, Krajský súd v Banskej Bystrici, uznesením zo dňa 4. októbra 2012, č. k. 13 CoE/223/2012-79 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil. Na základe podaného dovolania vo veci rozhodoval Najvyšší súd SR uznesením z dňa 12. februára 2014, sp. zn. 6ECdo 15/2013, 6 Co 23/2013, ktorým odvolacie konanie zastavil, návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol, dovolanie odmietol. Je nepochybné, vo veci exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté konečným rozhodnutím, ktoré vytvorilo prekážku litispendencie ako aj prekážku res iudicata. Právoplatnosť tak nastala 14. 11. 2012.

23. Z obsahu spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 6Er/587/2015 vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, Ph.D. opakovane požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (sp. zn. EX 22591/15) podaním zo dňa 16. 3. 2015 v tej istej veci.

24. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že bola spísaná zápisnica pred týmto súdnym exekútorom dňa 14. 3. 2015 za prítomnosti splnomocneného zástupcu oprávneného JUDr. Martina Máčaja, konateľa AK napriek tomu, že vo veci bolo právoplatne rozhodnuté 14. 11. 2012, oprávnený opätovne požiadal dňa 14. 3. 2015 o vykonanie exekúcie v tej istej veci.

25. Odvolací súd konštatuje, že odvolanie síce konkrétne smeruje voči uzneseniu Okresného súdu Revúca zo dňa 22. 6. 2017, sp. zn. 6Er/587/2015, avšak svojím obsahom je diametrálne v rozpore s

napadnutým rozhodnutím, ktorým súd rozhodoval prekážke veci rozhodnutej, ale zodpovedá odvolaniu voči napadnutému uzneseniu v konaní 6Er/889/2009, ktoré je vyššie uvedené. Porovnaním obsahu možno konštatovať, že ide v podstate o totožné odvolanie s rovnakými argumentami. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom posúdenia v tomto odvolacom konaní však nie je už právoplatné rozhodnutie v exekučnej veci, ktorým bolo exekučné konanie zastavené v predchádzajúcom konaní, ale posúdenie rozhodnutia, ktorým okresný súd zastavil exekučné konanie z dôvodu prekážky veci rozsúdenej z dôvodu neodstrániteľnej podmienky konania, keď oprávnený podal opakovane návrh na vykonanie exekúcie.

26. Podľa obsahu spisu odvolanie nereaguje na žiaden záver okresného súdu uvedený v tomto rozhodnutí, neobsahuje žiadne konkrétne námietky, že rozhodnutie, ktorým súd exekučné konanie zastavil pre prekážku veci rozhodnutej, nie je správne a z akého dôvodu. Súd v tomto konaní rozhodne nevydal uznesenie pred 1. júlom 2016, a neposudzoval v ňom rozhodcovskú doložku. Povinnosťou súdu nebolo umožniť účastníkom exekučného konania v danom prípade viesť kontradiktórne konanie a umožniť oprávnenému prednášať svoje argumentáciu, nakoľko takéto konanie je už právoplatne skončené. Daným spôsobom nedošlo ani k odňatiu možnosti konať pred súdom. Námietka, kde oprávnený namieta právomoc súdu rozhodovať v danej veci, nebola konkrétnymi argumentami spochybnená, v danom prípade súd nerealizoval judiciálny proces zahŕňajúci zistenie skutkového stavu pokiaľ ide o dôvodnosť vedenia exekúcie. Rozhodne okresný súd nerevidoval rozsudok rozhodcovského súdu a tiež nemohol porušiť zásadu začatia konania na návrh. V bode 23 odvolania oprávnený poukazuje na skutočnosť, že exekučný súd vylúčil akúkoľvek možnosť podania opravného prostriedku vo vzťahu k meritu veci uskutočnením judiciálneho procesu v podmienkach exekučného konania. K takémuto konaniu súdu nedošlo. Tvrdenie v bode 21 odvolania, že žalobca (oprávnený) nebol oboznámený s tým, že exekučný súd vedie konanie, v ktorom opätovne rozhoduje o jeho právach, nie je dôvodné, pretože exekútor podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného 14. 3. 2015 i napriek tomu, že už v danej veci bolo právoplatne rozhodnuté.

27. Tvrdenie, že nebol oboznámený s tým, že podáva opätovný návrh na vykonanie exekúcie, nie je akceptovateľný. Taktiež nie je pravda, že by súd v napadnutom rozhodnutí uvádzal, že rozhodcovská doložka je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Z obsahu napadnutého rozhodnutia to nevyplýva. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nezistil vady napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

28. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení platnom v čase vydania tohto rozhodnutia (v znení zákona č. 2/2017 Z. z., účinného od 1. 4. 2017) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.